

مقدمه‌ی ناشر

فارسی آموزی، چیزی است که پایه‌های آن در سال اول دبستان شکل می‌گیرد؛ گرچه گاهی تند و زود، و گاهی کند و دیر. اما در هر حال، با گسترش دایره‌ی واژگان کودک و تقویت حجم خواندنی‌ها و توسعه‌ی آشنایی او با ساختارهای ادبی جملات، می‌توان آموزش وی را تعمیق بخشید.

این «فارسی آموزِ داستانی» از حیث ترتیب یادگیری بر بنیاد کتاب فارسی اول دبستان نهاده شده است؛ اما نمی‌توان گفت به کلی وابسته به آن است و بی‌آن حائز مرتبه و جایگاهی نیست. این کتاب، بر اساس سیاست ترتیب یاددهی حروف، ایجاد ساختارهای واژگانی و جمله‌ای بر مبنای حروف یادگیری شده، تکرار حروف یادگیری شده و کاربست آنها در کلمات تازه، ملموس کردن عبارت از طریق ارائه‌ی متن‌های داستانی و ایجاد علاقه‌مندی نسبت به مواد آموختنی، تصویرخوانی تخیلی به منظور ایجاد ساختارهای ادبی و دستوری در ذهن کودک، خودآموزی و ارائه‌ی تراکمی واژه‌ها تدوین شده است.

هر یک از سیاست‌های یاد شده، تشکیل دهنده‌ی یکی از ابعاد یا ویژگی‌های این «فارسی آموزِ داستانی» هستند و در کنار هم، سازنده‌ی کتابی هستند که کودک را به پای ادگاری‌های مدرسه‌ای، به تعمیق و کاربست شوق‌مندانه‌ی آن آموخته‌ها یاری می‌دهد.

این کتاب، کتاب خواندنیِ اولین سال تحصیل است و یک سال گام به گام، همراه او پیش می‌آید. او آنچه را در کلاس می‌آموزد، به گونه‌ای گسترده‌تر، با واژه‌هایی تازه و داستان‌ها که تنها خود می‌تواند بخواند، در این کتاب می‌یابد. کودک، در ابتدای سال تحصیلی، وقتی اولین حروف را می‌آموزد، قدرت محدودی برای خواندن دارد. از این رو، نخستین داستان‌های این کتاب بیشتر تصویری هستند و کودک به شیوه‌ی تصویرخوانی، همان معنای مورد حروف یاد گرفته را به صورت ساختارهای ادبی و دستوری در ذهن خود مرور می‌دهد. اما با توسعه‌ی حروف، درک فارسی خوانی او افزایش می‌یابد و این کتاب نیز اندک اندک بر حجم خواندنی‌های واژگانی خود می‌افزاید؛ ولی با این حال، چیزی از تصویرخوانی داستانی خود نمی‌کاهد. زیرا هنوز فضای تخیلی داستان‌ها نیازمند واژه‌هایی هستند که کودک نمی‌تواند آنها را بخواند؛ اما می‌تواند در تصویر، آنها را بباید.

باشد که این کتاب علاوه بر تقویت فارسی آموزی، نخستین کتاب خواندنی کودکان باشد.